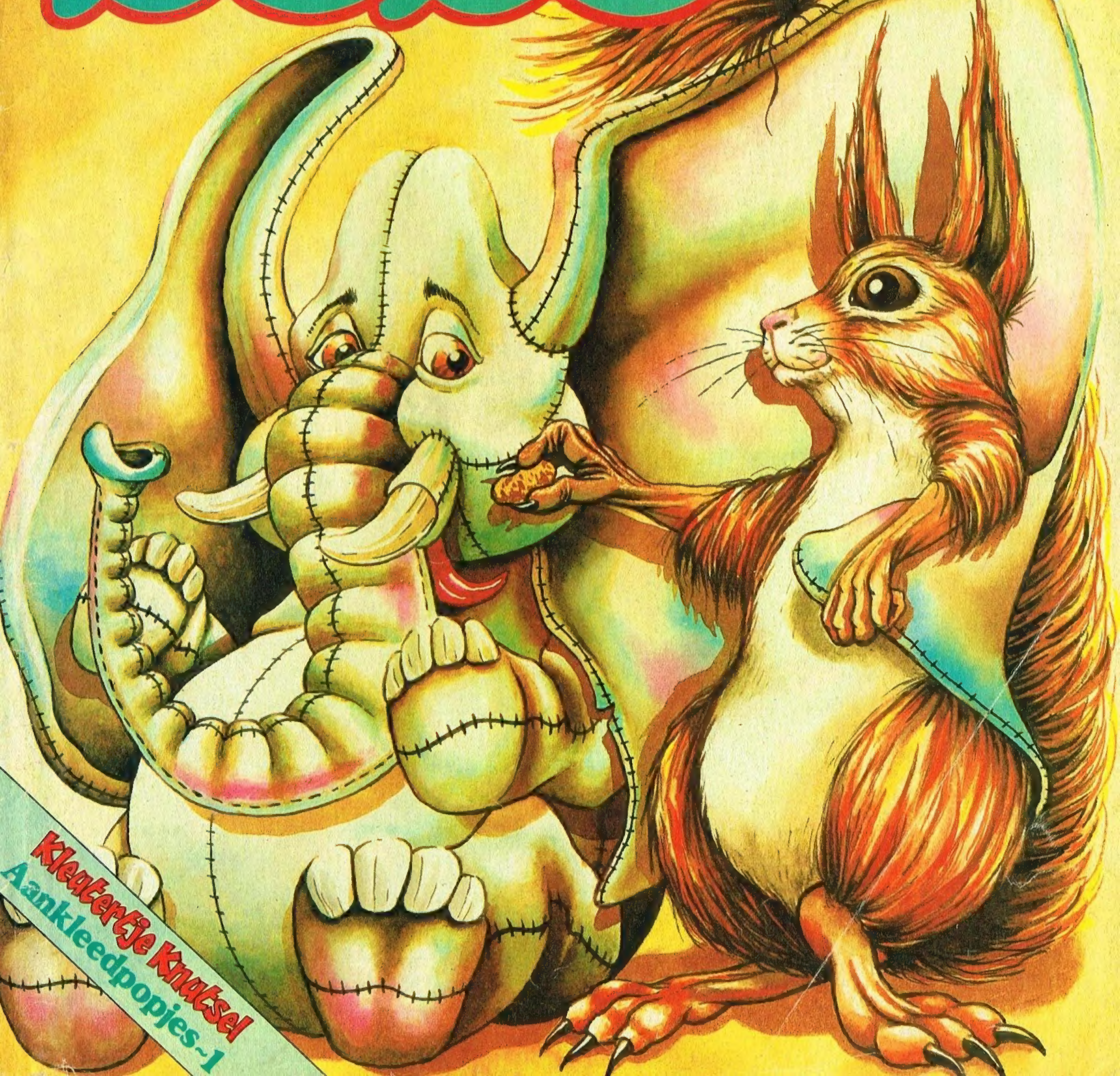
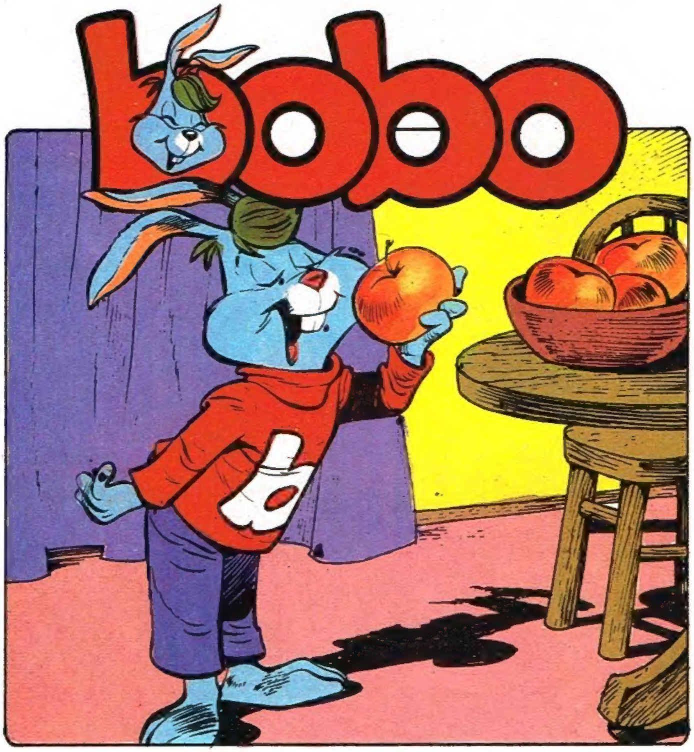
bobo

Nr 5
losse nummers f 1,30
België 21 F.

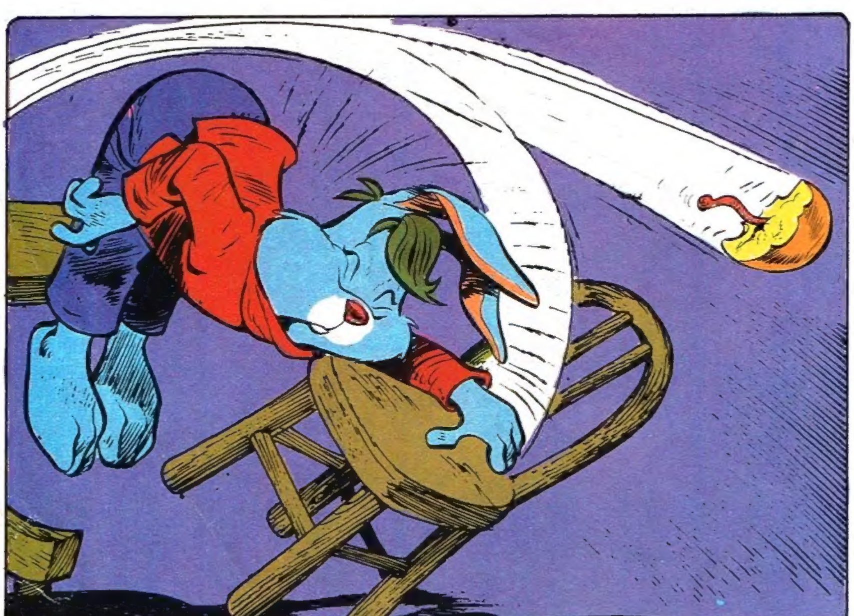
Bobo

Snoep verstandig, eet een appel. Dat is waar. Van een appel krijg je geen gaatjes in je tanden. Daarom is Bobo zo verstandig dat hij appels eet. Maar hij neemt wel verschrikkelijk grote happen. Vind je niet?

Het gaat van haps, het gaat van kraaks, weer zo'n groot stuk appel naar binnen. En soms, een heel enkele keer, woont er in zo'n appel een wurmpje. Bobo heeft nog niks gezien.

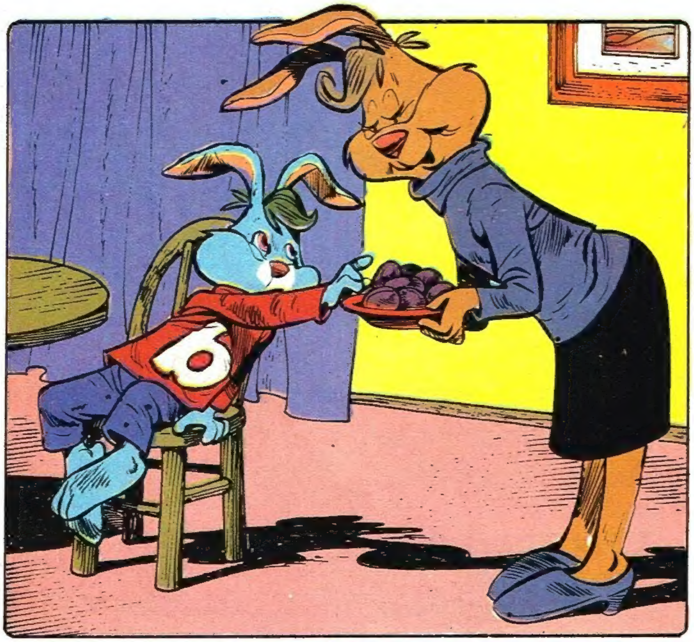

„Waah!" roept Bobo. Nou heeft hij het wurmpje wel gezien. Hij gooit de appel heel ver weg. Zo is hij van dat kleine wurmpje geschrokken. „Brrrrr," zegt Bobo. „Stel je voor dat ik in dat wurmpje had gebeten. Bah, wat vies!"

Bobo zit te bibberen op zijn stoel. Als papa en mama vragen wat er nou toch eigenlijk is gebeurd en waarom Bobo zo wit ziet, kan hij 't bijna niet vertellen.

een appel met een wurm

Dat is van de schrik. Maar eindelijk begrijpen papa en mama het toch. „Hier," zegt mama, „dit is tegen de schrik." Ze geeft Bobo een paar pruimen. „Zitten daar geen wurmpjes in?" vraagt Bobo. „Helemaal niet," zegt mama.

Gelukkig maar, denkt Bobo. Hij houdt van pruimen. Net zo lekker als appels, vindt hij. En je kunt zo fijn op de pit sabbelen. Die wordt er helemaal schoon van. Daar komt papa net binnen.

Papa weet iets bijzonders met die pitten. Als je ze met de figuurzaag doorzaagt, vind je een klein pitje in de pit. En die smaakt naar amandeltjes.

„Proef maar, Bobo," zegt papa. Dat wil Bobo graag. Amandelen vindt hij ook lekker. Net zo lekker als pruimen en appels. En net wil Bobo het naar amandelen smakende pitje pakken als... „WAAAHH," roept Bobo. „Weer een wurm. Bah, jakkes, vies, eng, naar!"

Jip en Janneke

Wat een stout kind

Jip en Janneke moeten naar de groenteman. Ze moeten appeltjes kopen. Ster-appeltjes. Dat zijn van die rode. Die zo gaan glimmen.

Ze krijgen van de groenteman een zuurtje. En dan gaan ze naar de bakker. Daar krijgen ze ook een zuurtje. En dan gaan ze naar de kruidenier.

Daar krijgen ze een dropje.

Heb je de appeltjes? vraagt moeder, als ze thuiskomen.

Ja, zegt Jip. Hier zijn ze. En we zijn ook bij de bakker geweest.

En ook bij de kruidenier, zegt Janneke.

Maar dat hoefde toch niet? vraagt moeder.

Wat heb je daar dan gekocht?
Niets, zegt Jip. We zijn er alleen in de winkel geweest. En we hebben een zuurtje gehad.
En bij de kruidenier een dropje.
Daar zijn we ook alleen in de winkel geweest.
En we hebben gezegd: We hoeven niets te kopen.
Dat moeten jullie niet doen, zegt moeder.
Ik ga Poppejans aankleden, zegt Janneke. Ze moet naar bed.
Maar waar is Poppejans? Ze is er niet meer.
We hebben haar meegenomen, zegt Jip. We hebben haar meegenomen, toen we boodschappen gingen doen.
O, o, nu is Poppejans weg.
Ga maar terug naar de groenteman, zegt moeder. Misschien is ze daar nog.
Maar Poppejans is niet bij de groenteman.
Bij de bakker dan, zegt Jip.
Ze gaan naar de bakker terug. Maar de bakker zegt: Nee hoor, je hebt hier geen pop laten liggen.
Dan gaan ze naar de kruidenier.
Hebt u ook een pop gezien? vraag Jip.
Nee, zegt de kruidenier. Ik heb niks gezien.
Heel treurig gaan Jip en Janneke de deur uit. Maar net als ze de deur uitgaan, ziet Janneke Poppejans zitten. Ze zit op de zak met noten.
Daar zit ze! roept Janneke. En ze pakt Poppejans gauw beet. Stout kind, zegt ze. Om weg te lopen.
En dan gaan ze naar huis.
We hebben haar, roept Jip.
Fijn, zegt moeder. Had je haar bij de groenteman laten liggen?
Nee, zegt Janneke. Bij de kruidenier. En daar zat ze op een zak met noten. En daar had ik haar niet neergelegd. Ze is zelf weggelopen.
Dat geloof ik niet, zegt moeder.

Oh, wat mooi!

De Prinses gaat vanavond uit. Ze zit nu voor de spiegel. Dan kan ze zich mooi maken.
Michiel vindt dat altijd leuk om naar te kijken.
De Prinses heeft daar allemaal spullen voor.
Een kam en een borstel. En verf voor haar ogen en haar lippen. En ook krulspelden.
Die zijn om krullen in je haar te maken als je die niet van je zelf hebt.

Moet je kijken wat de Prinses allemaal doet.
Wat ziet ze er raar uit zo. En ze trekt er allemaal gezichten bij.

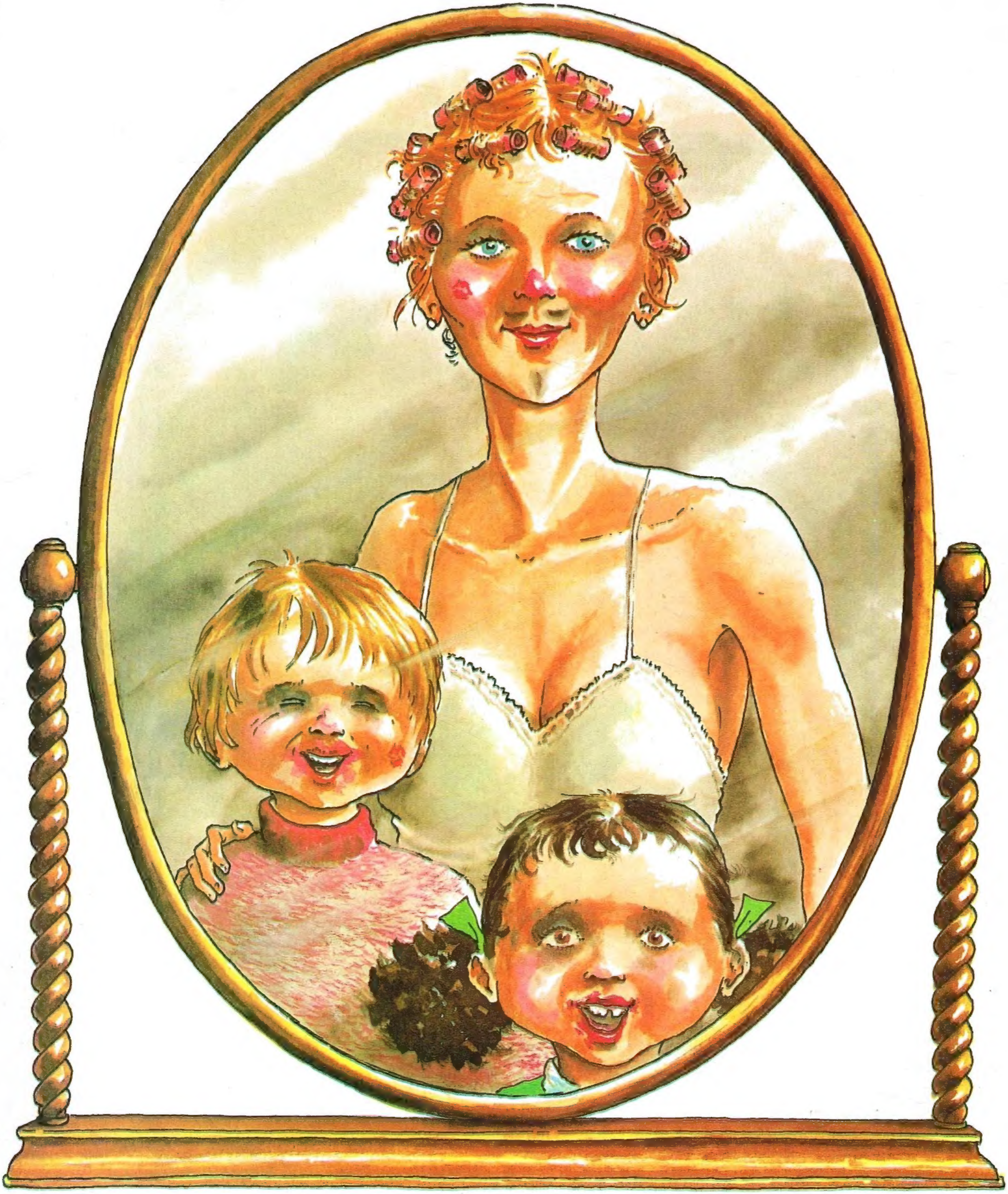

Elsje van de buren komt ook kijken. Ze vindt het ook heel leuk.
„Weet je wat, Michiel?" zegt ze, „wij gaan ons ook mooi maken."
De Prinses let niet op. Elsje verft Michiels lippen helemaal rood. En zijn ogen zwart en blauw.
Net als bij de Prinses.
En Michiel verft Elsje. Het wordt heel prachtig.
„Dag mevrouw," zegt Michiel.
„Dag meneer," zegt Elsje. „Wat zijn we deftig, hè?"

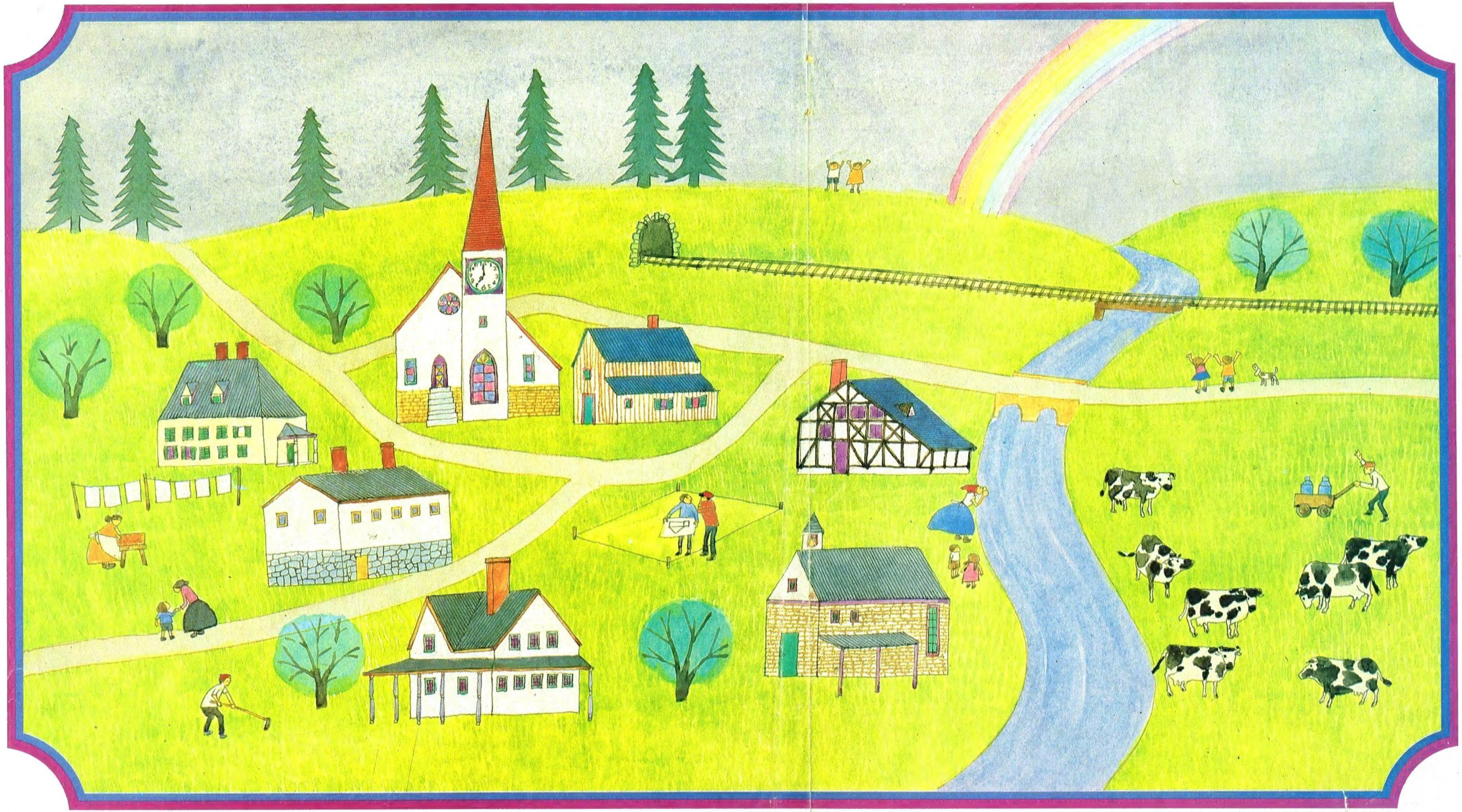
De Prinses ziet het nu ook.
„O jeetje! Wat doen jullie nu weer? Jullie zien er vreselijk uit."
„Moet jij zeggen!" roept Michiel.
„Wat je zegt, ben je zelf," zegt Elsje.
De Prinses moet lachen. Maar wat doet ze nu?
Ze tekent een snor op haar gezicht. En ze maakt haar ogen heel zwart. En haar neus rood.
„Zo, nou zie ik er nèt zo uit als jullie," zegt ze.
Michiel kijkt in de spiegel.
„Ha, allemaal clowns," roept hij.
„Wat ben je mooi," zucht Elsje.
„Ik hoop dat ik er vanavond toch anders uit zie," zegt de Prinses.

Tekst en tekeningen: Co Loerakker

Van alles 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

Het is 's ochtends **7** uur in het dorpje. Iedereen is al op want het wordt een mooie zonnige dag. Maar wat is dat...? in de verte moet het een beetje regenen! Weet je waar je dat aan kunt zien? Die kindertjes daar in de verte kijken ernaar en die twee daar op het weggetje ook.
„Wat een mooie kleuren!" roepen ze tegen elkaar. De twee mannen daar tussen de huizen kijken niet naar de mooie kleuren. Ze gaan een nieuw huis bouwen.
Misschien is het volgende week wel klaar. Hoeveel huizen staan er nu?

Tekening: Mitsumasa Anno

Krik-krak het eekhoorntje

tekening: René Nijhof

Er was eens een familie eekhoorn die in een beukeboom woonde. Er waren een vader eekhoorn en een moeder eekhoorn en drie eekhoornkindertjes. Ze woonden daar heel knus, in die beukeboom, en deden alle mogelijke spelletjes op en tussen de takken. In de herfst, als de beukenootjes rijp waren, aten ze er hun buikjes rond aan, en wat er overbleef stopten ze in gaten aan de voet van de boom om later op te eten.

Dicht bij de beukeboom stond een huis, en als de kleine eekhoorntjes helemaal naar het puntje van een lange, gebogen tak kropen, konden ze op een van de vensterbanken springen. Die vensterbank hoorde bij het raam van de kinderkamer. De kleine eekhoorntjes drukten hun zachte snuitjes met de lange snorharen tegen het glas en keken naar binnen. Ze zagen een heel stel kinderen die daarbinnen zaten te eten, of speelden, of naar de radio luisterden.

Een van de kleine eekhoorntjes heette Krik-krak, omdat hij heel erg goed was in het noten kraken. Krik-krak zat uren voor het raam naar binnen te gluren. Hij keek naar alles wat er in de kamer stond en het allerleukste vond hij de plank met speelgoedbeesten. Er stond een hele rij: een teddybeer, een zwart-wit pandabeertje, een konijn met hele lange oren, een gele eend en een grote witte olifant.

„Was ik maar een speelgoedeekhoorn in plaats van een echte," dacht Krik-krak dikwijls, „dan kon ik ook op die plank zitten met de andere speelgoedbeesten." De kinderkamer zag er zo gezellig uit met een lekker warme kachel en een dik kleed op de vloer en leuke platen aan de wanden — veel knusser dan buiten, waar het waaide en flink koud kon zijn.

Op een middag kroop Krik-krak over de gebogen tak en sprong op de vensterbank. Het was heel stil in de kinderkamer, want de kinderen waren naar een partijtje. De kachel stond te gloeien en hij kon de plank met de speelgoedbeesten goed zien. Het raam stond op een kier, Krik-krak wrong zich erdoor en sprong op de vloer. Hij rende de kamer door, klom op de rugleuning van een stoel en sprong op de plank.

Er was nog een plekje vrij tussen de teddybeer en de olifant, en daar ging hij heel voldaan zitten. Dat had hij toch maar slim gedaan! Maar de olifant en de teddybeer schenen het helemaal niet leuk te vinden. Ze keken nogal boos en draaiden Krik-krak hun rug toe.

Na een poosje snauwde de teddybeer: „Uit welke winkel kom jij?" „Ik ben niet uit een winkel gekomen," zei Krik-krak. „Ik kom uit de beukeboom."

„Wij zijn allemaal wèl uit een winkel gekomen," zeiden de andere beesten.

„Uit heel mooie winkels met toonbanken en etalages en telefoons."

„Hoeveel heb jij gekost?" vroeg de witte olifant.

„Ik-eh, ik geloof niet dat er geld voor mij betaald is," zei Krik-krak.

„Wij hebben allemaal een boel geld gekost," zeiden de andere beesten, „wij zijn heel duur, hoor."

„Waarmee ben jij opgevuld?" vroeg het pandabeertje.

„Dat weet ik niet. Ik-eh, ik geloof niet dat ik ergens mee ben opgevuld.

Ik ben gewoon een eekhoorn, zie je, van binnen en van buiten, helemaal."

„Wij zijn allemaal opgevuld met de allerbeste kapok," zeiden al de andere beesten.

Krik-krak liet verdrietig zijn kopje zinken. Hij vond het erg naar dat hij zo'n raar beest was dat niet eens opgevuld bleek te zijn.

„Zit toch stil!" mopperde de gele eend. „Op deze plank zitten we nooit zo te wiebelen."

„Kun je niet ophouden met dat gesnuffel?" klaagde het konijn met de lange oren. „Ik hoor zo goed dat ik elk snufje kan horen."

Krik-krak probeerde héél stil te zitten en niet te wiebelen of te snuffelen. Hij probeerde zelfs zijn adem in te houden, maar na een tijdje moest hij wel ademhalen. Hij voelde zich niets op zijn gemak. Achter in zijn nek begon het te kriebelen en hij kreeg slaap in een van zijn pootjes…

En juist op dat moment kwam een zwarte poes de kamer binnen. De andere beesten namen er niet de minste notitie van. Ze draaiden niet eens hun kopjes om. Maar Krik-krak voelde de koude rillingen over zijn rug glijden. Zijn tanden begonnen te

klapperen en zijn snorharen bibberden. O, was hij toch maar terug in de beukeboom, bij zijn moeder!
„Is het een vriendelijke poes?" fluisterde hij naar de teddybeer.
„Het is een heel gewone poes," zei de teddybeer. „Hij kijkt nooit naar ons, waarom zou-ie ook?"
Maar de poes deed niet zoals anders. Hij gedroeg zich heel vreemd. Hij snuffelde, en rekte zijn nek uit, en de groene ogen doorzochten elk plekje van de kinderkamer. Toen sprong hij op een stoel en staarde naar de plank met speelgoedbeesten. Hij keek en keek en keek en bleef maar kijken, recht naar Krik-krak! Toen gromde hij diep vanuit zijn keel — dat klonk alsof hij hongerig was — en liet zijn scherpe, witte tanden zien. Dat was net iets te veel voor Krik-krak. Hij nam een sprong, van de plank af — op de tafel — op de vensterbank — door het raam en vandaar naar de gebogen tak.
Voordat je — krik-krak — een noot kon kraken, was hij veilig en wel terug in het nest bij vader en moeder en zijn zusjes en broertjes!
Krik-krak keek nooit, nooit meer door het raam van de kinderkamer. Hij wilde geen opgevuld dier worden dat de hele tijd stil moest zitten.
En die zwarte poes met die groene ogen en de scherpe, witte tanden, die wilde hij nooit, helemaal nooit meer terugzien.
Wat was hij blij dat hij een echte, levende eekhoorn was die in een beukeboom woonde!

Speel je mee?

Zes appels in een mandje

Dit spel speel je met z'n vieren. Maar voor je begint knip je voor iedere speler zes rondjes. Dit zijn de appels die je bij het spel nodig hebt. Verder heb je nog een dobbelsteen nodig en vier pionnen (knopen bijvoorbeeld). Iedere speler kiest een mandje op de tekening. Zet nu je pion op de appel in de appeltaart. En laat de dobbelsteen maar rollen. Je begint bij de appel en zo verder in de richting van de pijltjes. Maar kom je op een plaatje, dan mag je een geknipt appeltje in je mandje leggen. Iedere mand heeft zes appels. Heb je alle zes de appels in je mand, dan heb je gewonnen.
En de winnaar krijgt...?
Een appel natuurlijk!

Allemaal op een rijtje

Acht jongens op een rijtje. Je ziet ze van voren en van achteren. Maar als je ze van achteren ziet, zitten ze allemaal doorelkaar. Weet jij welke achterkant bij welke voorkant hoort? Kijk maar goed naar de kleren van de jongetjes, dan is het niet moeilijk meer.

beste ouders

Harmonikaboekje
om zelf te maken

Ieder kind zijn eigen kijkboekje. Vol met platen of tekeningen die hij mooi vindt. Als u van een strook stevig papier een harmonika vouwt, kan uw kleuter z'n gang gaan. Plaatjes uit tijdschriften, zelfgemaakte tekeningen of plakwerkjes kunnen allemaal in het kijkboekje geplakt worden.
Zo kan ieder kind een boekje naar eigen keus samenstellen.

Richard Scarry in zakformaat

De boekjes van Richard Scarry zijn nu ook in zakformaat te koop. Tellen, benoemen en voorlezen zijn de onderwerpen van deze boekjes. Uitgave: Unieboek b.v. en de prijs per deeltje is f 2,95.

Appeltje anders

Dit is een toetje dat uw kleuter zelf kan maken. Het enige dat u hoeft te doen is de appels te schillen en de volgende ingrediënten klaar te zetten: margarine, kaneel, rozijnen en eventueel nootjes. En verder een vuurvast schaaltje en een appelboor.
De appels worden uitgehold en opgevuld met rozijnen en nootjes in een beboterd schaaltje gelegd, met kaneel bestrooid en met een klontje boter toegedekt en vervolgens voor ± een half uur in de oven gezet. Smakelijk eten.

Memoryspel voor de kleintjes

Wie zal er winnen?

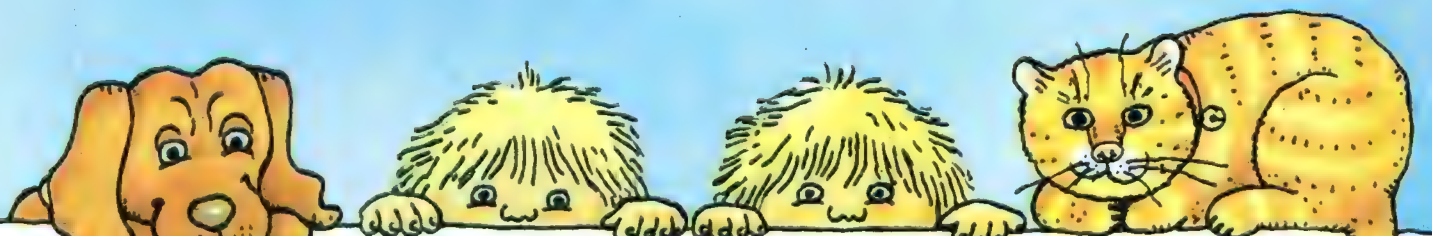
Waarschijnlijk uw kleuter. Zelfs de allerkleinsten kunnen meespelen. De prijs is: f 7,25.
Het is in iedere goede speelgoedzaak te koop.

Volgende week in Kleutertje Knutsel
Kleren voor je aankleedpopje

Heeft uw kleuter de twee aankleedpoppen, die deze week in Kleutertje Knutsel zitten, al uitgeknipt? Dan krijgt hij volgende week allerlei kleren voor de poppen.
Nog één week geduld.

bobo Nr. 5 – 2 februari 1979
Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: ƒ 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-31 94 20.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortingsacceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031-382380. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr.. Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.

de tweeling

Tekening: Dagmar Stam

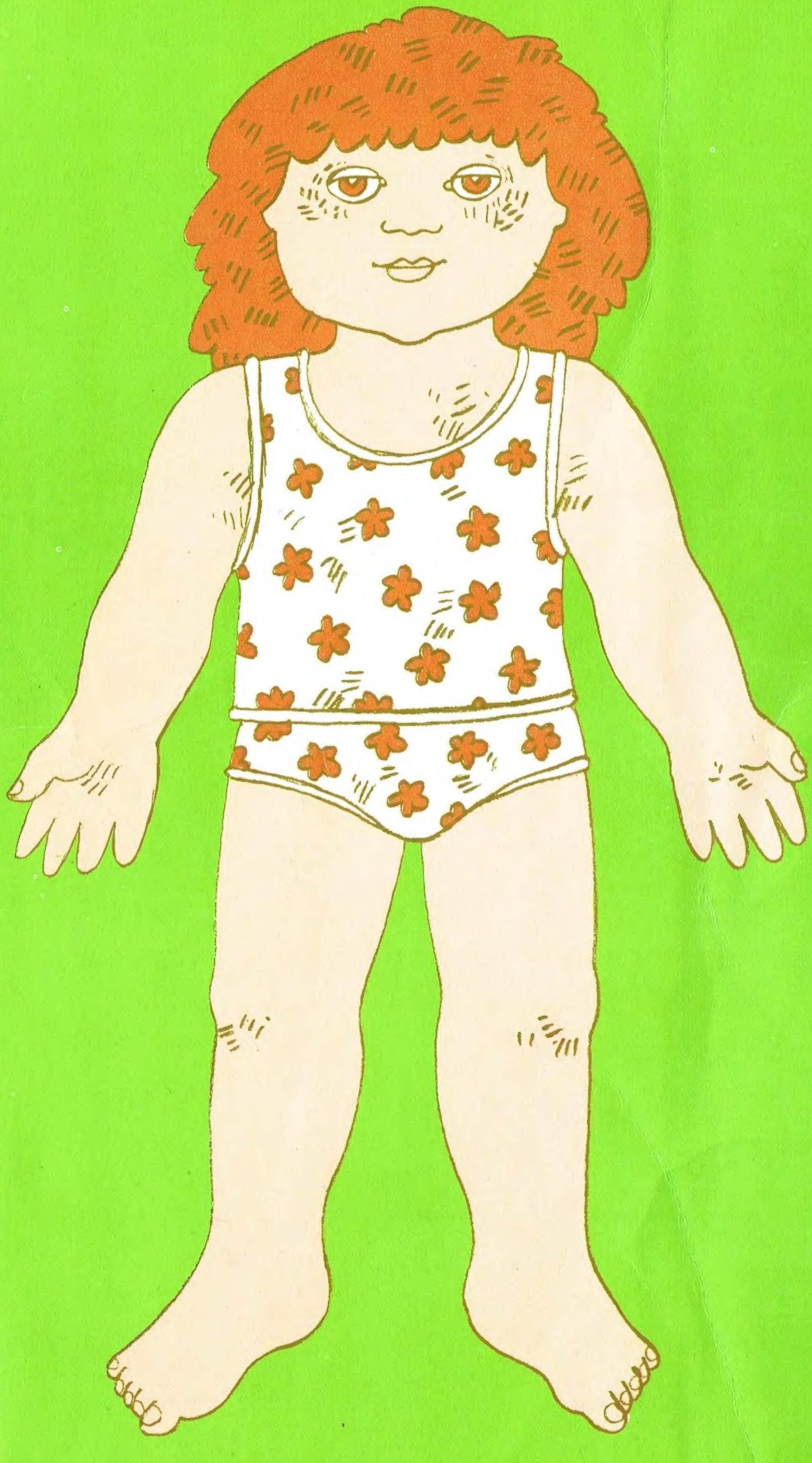

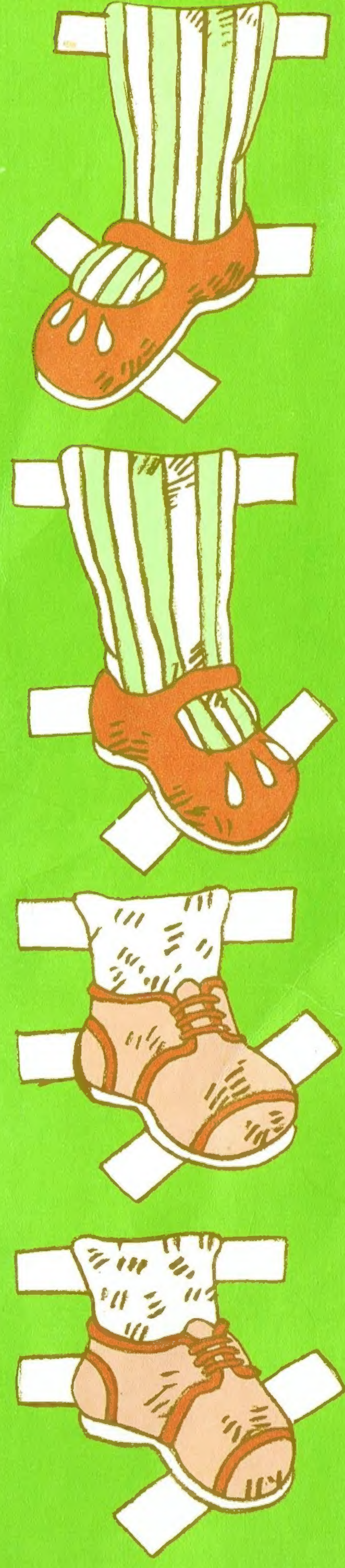
bobo

Behorende bij Bobo nr. 5 d.d. 2 februari 1979

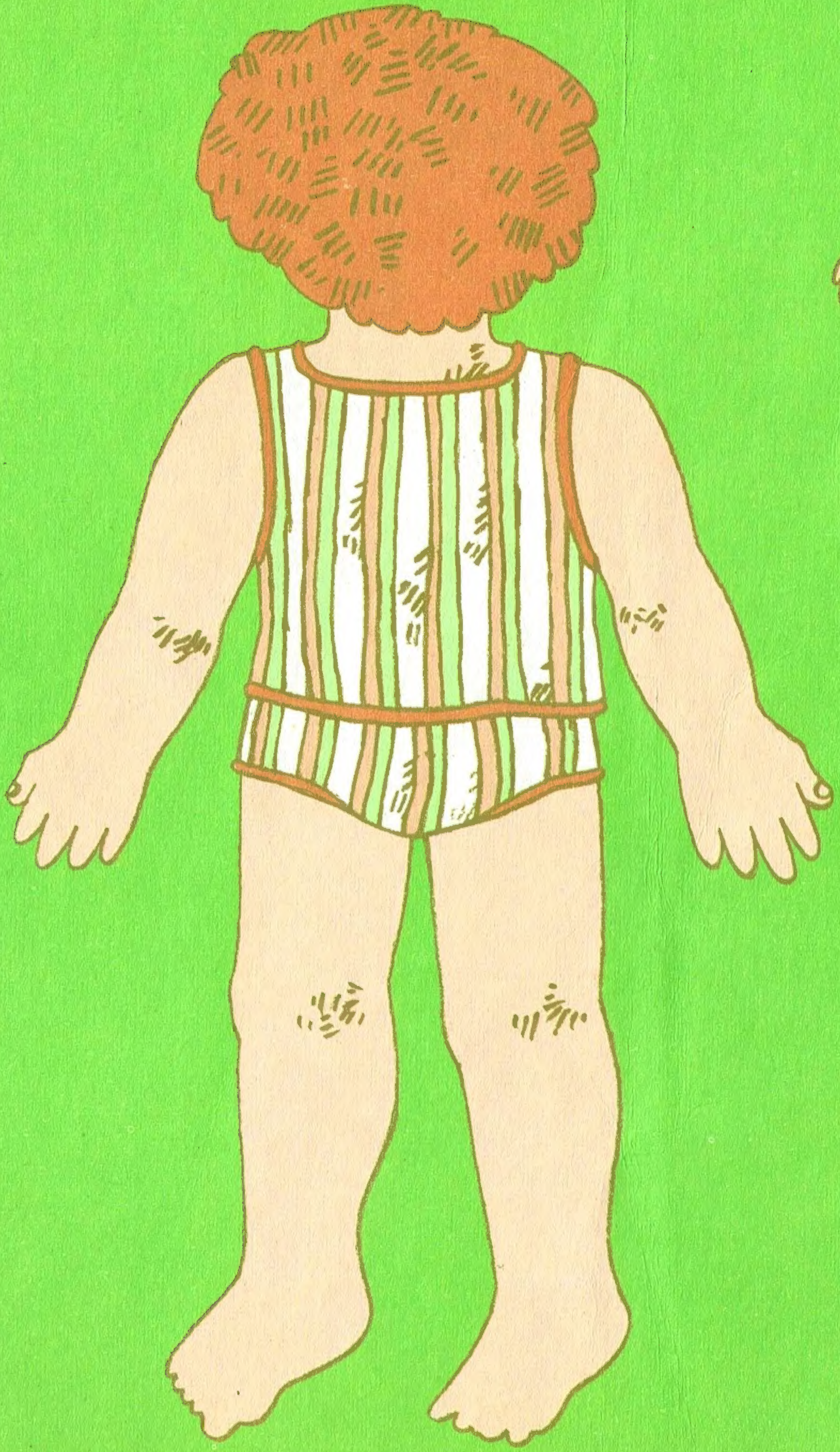
Kleutertje Knutsel

Twee aankleedpoppen

Twee poppetjes om aan te kleden

De twee poppen in dit Kleutertje Knutsel zijn om aan te kleden. Als je achterop deze bladzijden kijkt, zie je een strookje met schoenen. Dan kun je alvast beginnen met aankleden. Volgende week krijg je een Kleutertje Knutsel met nog meer kleertjes.

Knip eerst de twee poppen netjes langs de lijntjes uit en daarna het strookje met de schoenen. Maar pas op dat je de lipjes er niet afknipt want die heb je nodig. Leg nu het uitgeknipte sokje en schoentje op het been van de pop en vouw de lipjes om. Dan heeft je pop tenminste al sokken en schoenen aan. Volgende week krijg je de rest!

Tingo kado van Bobo

Tingo is nieuw, houten constructiemateriaal. Leuk speelgoed om mee te bouwen en op alle mogelijke manieren in elkaar te zetten. Met Tingo kunnen de kleuters leuk en creatief bezig zijn; ze kunnen er van alles mee maken. Tingo heeft daarom ook een eervolle onderscheiding gekregen.
Als u een nieuw Bobo-abonneetje opgeeft, krijgt u deze Tingo-doos gratis thuisgestuurd.

Bobo antwoordkaart

Ik bezorg Bobo een nieuw abonneetje en krijg daarom een doos Tingo constructiemateriaal kado.

Naam: ....

Adres: ....

Postcode: ....

Plaats: ....

Antwoordkaart uitknippen en ongefrankeerd opsturen naar Bobo, Antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem.
Voor België: Kaart afgeven aan uw gewone weekbladverkoper of in een als brief gefrankeerde envelop opsturen naar Bobo, Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen.

Het nieuwe abonneetje heet:

Naam: ....

Adres: ....

Postcode: ....

Plaats: ....

Handtekening ouder: ....

De nieuwe abonnee krijgt Bobo elke week thuisgestuurd. Hij of zij heeft de laatste drie maanden geen abonnement op Bobo gehad. De betaling geschiedt:*)

☐ Via de bladenman (ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal – 13 nummers. België F 21 per week)
☐ Per acceptgirokaart (ƒ 14,95 per kwartaal – 13 nummers).
*) Aankruisen wat verlangd wordt.
Deze aanbieding is geldig tot 1 april 1979.

5 Bobo 79-02

Volgende week krijg je de kleertjes

Postzegel plakken niet nodig

Bobo
Antwoordnummer 374
2000 VE Haarlem